

i saa Henseende, og saa kommer det Tidspunkt, hvor der er Anledning til at forhandle nærmere derom. Men muligvis viser det sig da, at det kun er et Ønske hos det ærede Medlem, og for saa vidt synes jeg, at det ærede Medlem gør for store Fordringer, naar han i en saa bestemt og decideret Tone siger: Saaledes mener jeg, at det skal være, og saaledes skal det derfor være.

Bjerre: Til den sidste Bemærkning af den højtærede Justitsminister skal jeg sige, at jeg har Lov til at udtale min Mening, og det er jo heldigt, men dermed er det ikke sagt — desværre kunde jeg sige —, at jeg ogsaa har Magt til at sige, at saaledes skal det være. Havde jeg det, vilde jeg sige, at alle Herredskontorerne skulde have Telefon, men saaledes sagde jeg ikke. Jeg sagde, at jeg vilde ønske, at den højtærede Justitsminister vilde tage det Spørgsmaal op og ordne det. Det er mit Ønske, og jeg ved ikke, om det deles af andre her i Tinget, men jeg ved, at det deles af Befolkningen paa min Egn, hvor Telefonforbindelsen er meget almindelig. Jeg synes, at det er forstaaeligt for alle, at det ikke er saa stor en Ulejlighed, naar der bliver ringet paa Herredsfogederne. De ere dog neppe saa plagede Mennesker, at alle og enhver ringe dem op for at slaa en Passiar af med dem. . . . (Afbrydelse af *Nanke*) . . . Ja, der er ganske vist en Herredsfoged, der nu mener, at de ere plagede, men jeg tror det fremdes ikke. I gamle Dage var det saaledes, at man næsten ikke turde gaa ind paa Herredskontorerne, men det er nu forbi. Nu gaa vi ret frit ind paa Herredskontorerne de allerfleste Steder, men paa den anden Side, at man vil passiare med Herredsfogederne, tror jeg ikke, der er nogen Fare for, selv om de faa Telefon.

Det andet Spørgsmaal om Drikkepengesystemet skal jeg ikke forfølge videre her. Men jeg skal staa til Tjeneste for den ærede Justitsminister med Oplysninger om et Par enkelte Tilfælde. Jeg kan ikke indrømme, at dette System er rigtigt. Det er muligt, at en Forandring af det tidligere gældende var nødvendig, men at man nu skulde have truffen det rette, tillader jeg mig at betvivle. Dog, denne Sag kan jo tages op senere, og saa haaber jeg ogsaa, at flere ærede Medlemmer have gjort den Erfaring, at Befolkningen er utilfreds med, at den skal betale det og det for at faa Papirerne frem. Det kan

dog aldrig derved undgaas, at nogle Papirer maa vente. Hvorvidt det nu her er rette Tid og Sted til at bringe dette frem, maa Ministeren lade mig afgøre. Jeg finder det rigtigt ved 3die Behandling at fremkomme med disse Udtalelser. Jeg har ikke villet gøre et stort Nummer ud deraf, men kun villet sige disse Ord. Ad Aare vil der jo saa kunne stilles Forslag desangaaende.

Formanden: Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at han ikke er den endelige Instans for Afgørelsen af, hvad der ved en Sags Behandling her i Folketinget kan siges eller ikke.

Nanke: For at man ikke skal misforstaa de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem, vil jeg dog paa egne Vegne, da min Kollega ikke er til Stede i Tinget, gøre opmærksom paa, at Retsbetjentene ikke faa en eneste Øre af, hvad der betales for hurtig Ekspedition. Det betales til Kontorpersonalet og kommer ikke Retsbetjenten til gode. Der er derfor heller ikke Grund til at opføre det blandt Embedsintægterne.

Bjerre: Saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at Kontorpersonalet derved altsaa faar en større Løn, og det kommer da i Virkeligheden Embedet til gode.

Nanke: Jeg skal svare derpaa, at de Penge, som betales, er for Ekstraarbejde, og at det er Arbejde, som Personalet maa udføre uden for Kontortiden, for saa vidt der ikke er Tid til at udføre det i Kontortiden. Det er ikke mere end rimeligt og billigt, at det bliver særskilt betalt.

Bjerre: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Ja, men dermed slutte de korte Bemærkninger for Øjeblikket. — Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bjerre: Hvis Kontorarbejdet udføres ekstraordinært og uden for Kontortiden, ville de Herrer Retsbetjente kunne holde en Fuldmægtig mindre. De Skrivelser, som skulle udfærdiges, maa udfærdiges, og sker det uden for Kontortiden, vil der altsaa blive saa meget mindre at gøre inden for Kontortiden, og som Følge deraf maa der kunne spares en Fuldmægtig.